

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

1. Oslokonventionen

På et møde i Oslo i januar 1971 drøftede repræsentanter for udenrigsministerierne og de faglige myndigheder i Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige mulighederne for at tage et fællesnordisk initiativ til et regionalt samarbejde mellem samtlige Nordsøstater om forbud mod udtømning og udkastning („dumpning“) af visse særlig skadelige stoffer på internationalt farvand.

Som resultat af disse drøftelser blev der udsendt en fællesnordisk indbydelse til deltagerne i Konventionen af 24. januar 1959 angående fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav om at lade sig repræsentere ved en konference i Oslo i oktober 1971 med henblik på indgåelse af en regionalaftale om forbud mod dumpning af skadelige stoffer i Nordsøområdet og tilstødende havområder. I konferencen deltog repræsentanter for Belgien, Danmark, Finland, Forbundsrepublikken Tyskland, Frankrig, Island, Nederlandene, Norge, Portugal, Spanien, Storbritannien og Sverige. Irland, Polen og Sovjetunionen var også indbudt, men ikke repræsenteret.

På konferencen opnåedes enighed om et udkast til en konvention til hindring af havforurening ved dumpning fra skibe og luftfartøjer. Udkastet fik sin endelige juridiske udformning under et møde i Paris i december 1971 med deltagelse af repræsentanter fra de samme lande, der var repræsenteret på Oslokonferencen. Konventionsudkastet, der er vedhæftet lovforslaget som bilag A, er underskrevet i Oslo den 15. februar 1972 af repræsentanter foreløbig for de 12 ovennævnte lande, som deltog i konferencen i Oslo.

Konventionen omfatter området for den nordøst-atlantiske fiskerikonvention, d. v. s. havområdet nord for 36. breddegrad (Gibraltår), øst for 42. længdegrad (Grønlands sydspids) og vest for 51. længdegrad (Novaya Zemlya) med undtagelse af Østersøen, Sundet og bælterne samt Middelhavet, jfr. det som bilag B optrykte kort.

Parterne erklærer sig imidlertid i konventionen enige om at bringe de forholdsregler, de vedtager, i anvendelse på en sådan måde, at det forhindres, at dumpning af skadelige stoffer omledes til farvande uden for det område, der omfattes af konventionen.

Hovedtrækkene i konventionen er iverigt følgende:

a. Dumpning af særligt giftige stoffer samt af ikke let nedbrydelige plastic- og andre syntetiske materi-

aler, der kan være til væsentlig ulempe for fiskeri, skibsfart m. v. er forbudt. Disse stoffer og materialer er angivet generelt i konventionens bilag I (den såkaldte sorte liste). Dumpning af sådanne stoffer og materialer kan dog ske i en force majeure situation med fare for menneskeliv, skib eller fly eller med tilladelse fra de nationale myndigheder, hvis stofferne kun i ubetydeligt omfang indgår i affald, hvortil de ikke er føjet i dumpningsøjemed.

b. Affald, der indeholder væsentlige mængder af stoffer eller materialer angivet i konventionens bilag II (den såkaldte grå liste), må kun dumpes med tilladelse i hvert enkelt tilfælde fra vedkommende nationale myndighed. En særlig kommission, jfr. nedenfor, skal definere, hvad man skal forstå ved „væsentlige mængder“.

c. Andre stoffer eller materialer må kun dumpes med tilladelse fra vedkommende nationale myndigheder, men for disse stoffers og materialers vedkommende kan der gives generelle tilladelser.

Særlige og generelle tilladelser skal gives under hensyntagen til forhold, der angives i konventionens bilag III.

Der skal gives indberetning til kommissionen om dumpningstilladelser med nærmere oplysning om stofferne, dumpningsstedet m. v.

En kontraherende regering skal sørge for, at konventionens regler efterleves af:

1. skibe og luftfartøjer, der er registreret i dens territorium
2. skibe og luftfartøjer, der inden for dens territorium laster stoffer eller materialer, der agtes dumpet, og
3. skibe og luftfartøjer, der forventes at foretage dumpning inden for dens territorialfarvande.

Ved konventionen nedsættes en kommission med repræsentanter for de deltagende regeringer. Det er kommissionens opgave bl. a. at overvåge konventionens gennemførelse, at modtage og behandle oplysninger om foretagne dumpninger og at foreslå ændringer til konventionens lister. Kommissionen skal mødes med regelmæssige mellemrum.

Iøvrigt indeholdes i konventionen regler om national kontrol med dens overholdelse, pligt til forskning på forureningsområdet, udveksling af oplysninger om bekæmpelse af havforurening og om metoder til at bortskaffe affald på anden måde end ved dumpning i havet og regler om samarbejde med hensyn til konventionens overholdelse.

Om konventionens underskrift bestemmes, at den kan underskrives af de til konferencen indbudte sta-